

Βικυ Σταυρου

ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΣΠΙΤΙ

Ηθελε ενα ασπρο σπιτι. Κατασπρο. Πιο ασπρο απο ασπρο.

Να μπει μεσα και να μην ξαναβγει ποτε.

Να καθεται απεναντι απο τον ασπρο τοιχο και να βλέπει το φαντασμα της ζωης να περναι χωρις να μπορεί να το αγγιξει.

Να βλέπει τους βρυκαλακες του χτες να περνανε σταζοντας αιμα απο το δικό του. Και να προβαλλει το αυριο κατασπρο πανω στον ασπρο τοιχο.

Ηθελε ενα θανατο κατασπρο, να ισορροπησει τη μαυριλα της ζωης του.

Ηθελε.

Αλλα σταματησε ο κοσμος να παραγει ασπρη πετρα και ασβεστη.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

Εριχνε τα διχτυα του ολη τη νυχτα. Εστω και ενα λεπι του αρκουσε.

Θα ηταν η επιβεβαιωση πως υπαρχουν τελικα φαρια.

Ολοι το λεγανε. Η περιοχη «βριθει».

Μα ητανε σιγουρος πως δεν ζει πια ουτε ενα. Οι μολυσμενες ανασες μας βλεπεις.

Παγωσε το αιμα του να ριχνει και να μαζευει διχτυα αδειανα.

Τα χερια του μειγανε πανω στα σκoiνια. Τα κυτταξε γεματος ικανοποιηση. Αστραψε.

Χωρις χερια πατησε λιγο πριν ξημερωσει τη στερια.

Κανεις δεν μπορουσε να αρνηθει πως προσπαθησε.

Βασω Μαλαταρα

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Πηραν τα γιασεμια απο τον κηπο μας και τα ντυσαν μ αγκαθια.

Πηραν τον ηλιο και τον εκαναν τροχο στ αλετρι τους

που με μανια ξεσκιζει την καρδια μας.

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Ξεκρεμασε τη χαρα απο μια τυχαια καρδια

που περνωσε στο δρομο.

Ειδη οτι ηταν μεγαλη.

Ξεπερνωσε ακομη και τη χωρα με τους Ροδινοους Ανθρωπους

Παντως την κρατουσε γερα μεσα στη μικρη χουφτα.

Καπου διεκρινε ευθεια γραμμη.

Προβλεψε οτι ηταν η λαμια του μαχαιριου.

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ

Εσπασε μια πετρα για να τη γεμοσει με ηλιο, πνοη λουλουδιων και ειδη μεσα τροχους, που ξεσκιζαν, φτιαγμενους απο ηλιο, πνοη λουλουδιων.

ΤΕΧΝΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Μου δωσες το δρεπανι για να κοφω τ αστρα και ταβαλα μεσ στο σακκουλι.

Ξετυλιξα τη θαλασσα και φυτεφα τις ηλιαχτιδες.

Οταν μου μιλησεις δεν θ αποκριθω. Θα κοιταξω τους βραχους σου, απροσωπε.